

Sygn. akt VIII GC 578/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lutego 2016 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Patrycja Baranowska

Protokolant Monika Ziębakowska

po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 2016 roku w S.

na rozprawie

sprawy z powództwa S. P. (1)

przeciwko (...) Hotele (...) w S.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. odstępuje od obciążenia powódki kosztami procesu,

III. przyznać od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Szczecinie adwokatowi M. Ż. ustanowionemu z urzędu kwotę 7.200,00 zł (siedmiu tysięcy dwustu złotych) powiększoną o podatek VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej.

Sygn. akt VIII GC 587/13

UZASADNIENIE

Powódka S. P. (1) wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwoty 1.537.574,65 zł wraz z odsetkami liczonymi od dnia doręczenia pozwu.

W uzasadnieniu pozwu powódka powołała się na łączącą ją z pozwaną spółką umowę najmu lokalu przy ul. (...) w S. oraz umowę współpracy dotyczącą lokalu przy ul. (...) w S.. Wskazała, że pozwana spółka wypowiedziała obie umowy w trybie natychmiastowym, które to wypowiedzenie powódka zakwestionowała. Przedstawiciele pozwanej pod nieobecność powódki zmusili jej pracowników do opuszczenia obu dotychczas wynajmowanych lokali oraz wymienili zamki, czym uniemożliwili powódce i jej byłemu mężowi K. P. (1) dostęp do lokali. W ocenie powódki rozwiązanie umów najmu i współpracy, dokonane zostało w sposób bezprawny, co w efekcie doprowadziło do niemożności wywiązania się przez powódkę z umów o organizację licznych imprez, a w efekcie do utraty korzyści jakie z teje działalności zostałyby osiągnięte i rozstroju zdrowia powódki, do którego doszło w bezpośrednim następstwie stresów wywołanych obawą o konsekwencje zaprzestania działalności i niewywiązania się z umów zawartych z kontrahentami. W wyniku działań pozwanej powódka nie miała możliwości przeprowadzenia 50 imprez, na które składało się 29 przyjęć weselnych i 4 poprawiny, 14 przyjęć komunijnych, przyjęcia z okazji 50-letniego pożycia małżeńskiego oraz 2 prezentacji. Dodatkowo, na skutek negatywnych wypowiedzi na temat jakości prowadzonej przez powódkę działalności gastronomicznej, które to wypowiedzi kreowała pozwana w Internecie, doszło do naruszenia dobrego imienia powódki, co stanowi podstawę roszczenia odszkodowawczego odrębnego od roszczeń o zapłatę odszkodowań za szkodę majątkową i krzywdę. Na dochodzoną pozwem należności składa się kwota 437.574,65 zł z

tytułu odszkodowania za szkodę majątkową, 300.000 zł z tytułu zadośćuczynienia za doznaną krzywdę oraz 800.000 zł tytułem zadośćuczynienia z art. 24 § 1 k.c. Szkada majątkowa wynosząca 437.574,65 zł składa się z kolei z kwot 381.365,00 zł i 56.209,65 zł. Łączny planowany zysk ze wszystkich imprez wynosiłby 473.565 zł. Jednakże od tej kwoty zdaniem powódki należało odliczyć wpłacone przez klientów powódki zadatki, których suma wyniosła 92.200 zł (473.565,00 zł - 92.200,00 zł = 381.365,00 zł). Następnie należało dodać zwroty zadatku i koszty orzeczone nakazami zapłaty. Zadatki zostały określone w umowach i pokwitowaniach. W przypadku, w którym sąd zasądził zwrot zadatku w podwójnej jego wysokości, do wartości szkody należy doliczyć podwójny zadek i koszty postępowania. Łącznie zwrócone zadatki i koszty postępowania wynoszą 56.209,65 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwana, potwierdzając, że strony łączyły dwie umowy, które zostały ze skutkiem natychmiastowym z uwagi na permanentne naruszanie umownych zapisów, rozwiązane wskazała, iż zgodność z prawem tychże rozwiązań została potwierdzona prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie w sprawie XI GC 347/12.

Powódka, co najmniej od września 2011 r. w sposób permanentny naruszała zapisy umów łączących ją z pozwaną. Powódka nie tylko nie sprzątała pomieszczeń i otoczenia, podawała nieświeże i niesmaczne posiłki, ale w lokalu przy ul. (...) jej pracownicy zaklejali czujki przeciwpożarowe, a na zapleczu obu restauracji panował nieporządek i brud. Dodatkowo, w okresie bezpośrednio poprzedzającym rozwiązanie umów najmu, konkubent powódki K. P. (2) pojawił się w holu hotelu przy ul. (...) z atrapą broni palnej. Dla rozwiązania obu umów istniał zatem ważny powód, co więcej, ich rozwiązanie ze skutkiem natychmiastowym było konieczne z uwagi na zagrożenie życia i zdrowia dla klientów restauracji oraz pracowników powódki i pozwanej.

Podstawą prawną rozwiązania ze skutkiem natychmiastowym umowy najmu pomieszczeń przy ul. (...) było postanowienie § 11 ust. 2 umowy, natomiast umowy dotyczącej pomieszczeń przy ul. (...) - art. 750 w zw. z art. 746 § 1 k.c.

Wskazano, że wszelkie działania podejmowane przez powódkę miały istotne znaczenie dla pozwanej. Świadczyła ona bowiem usługi dla klientów hoteli pozwanej, ponadto wszelkie jej działania, były utożsamiane z pozwaną; jeżeli np. wokół restauracji był nieporządek, klienci hotelu skarżyli się na to do pozwanej, podobnie jeżeli imprezy okolicznościowe budziły zastrzeżenia, skargi kierowane były do pozwanej.

Niezależnie od istnienia podstawy do rozwiązania umów najmu bez wypowiedzenia, pozwana zaznaczyła, że jej prawo do wypowiedzenia umowy zagwarantowane jest art. 688 k.c., tym samym jako nieuzasadnione należy uznać wyliczenia utraconych przez powódkę korzyści w zakresie przychodów z imprez, które miały być zorganizowane już po upływie okresu wypowiedzenia, po dniu 30 kwietnia 2012 r.

Uznając żądanie zapłaty zadośćuczynienia jako bezpodstawne pozwana zaznaczyła, że rozwiązanie umów najmu i o współpracy bez wypowiedzenia, nie mogło być zaskoczeniem dla powódki, nie mogło powodować u niej stresu i prowadzić do rozstroju zdrowia.

Pozwana stanowczo zaprzeczyła jakoby umieszczała w Internecie jakiekolwiek informacje szkalujące powódkę, co zresztą zdaniem pozwanej jawiłoby się jako zupełnie nieracjonalne z uwagi na związanie i utożsamianie działalności pozwanej i powódki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka S. P. (1) prowadziła działalność gospodarczą pod firmą Restauracje i (...). Sprawami związanymi z działalnością gospodarczą S. P. (1) zajmował się jako pełnomocnik jej były mąż K. P. (1).

bezsporne, dowód: zeznania świadka K. P. (1) k. 384,

przesłuchanie powódki S. P. (1) k. 438, 559-560

W ramach prowadzonej działalności S. P. (1) zawarła z pozwaną (...) Hotele spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w S. (obecnie (...) Hotel (...)) dwie umowy, a mianowicie dotyczącą najmu pomieszczeń przy ul. (...) w S. oraz dotyczącą współpracy - świadczenia przez powódkę usług gastronomicznych w pomieszczeniach położonych przy ul. (...).

Na podstawie pierwszej umowy, zawartej w dniu 5 lutego 2010 r., pozwana oddała powódce lokal wraz z przyległym do lokalu tarasem i terenem zielonym położonym przy ul. (...) w S. Hotel (...) z przeznaczeniem na prowadzenie działalności gospodarczej w postaci świadczenia usług gastronomicznych (§ 1 ust. 1). Zgodnie § 2 ust. 4 umowy powódka zobowiązana była do obsługi gości Hotelu (...) i organizowania w restauracji własnych imprez okolicznościowych, obsługiwanie gości na jak najlepszym poziomie, aby w ten sposób promować dobre imię spółki (...). W umowie zaznaczono również, że powódka wykona w pełnym zakresie zawarte przez wynajmującego umowy na imprezy okolicznościowe i że dalej będzie (...) Restauracja (...) (§ 2 ust. 5 i 6). Restauracja miała być czynna we wszystkie dni tygodnia minimum 10 godzin dziennie (§ 2 ust. 4). W § 4 ust. 3 powódka zobowiązała się do przestrzegania obowiązujących przepisów p.poż., Sanepid, bhp i innych oraz utrzymywania przedmiotu najmu w należyтым stanie technicznym i sanitarnym pod rygorem ponoszenia odpowiedzialności. Umowa została zawarta na czas nieokreślony. Pozwanej, jako wynajmującemu przyznano przy tym prawo do rozwiązania umowy bez zachowania okresu wypowiedzenia ze skutkiem natychmiastowym w przypadku naruszenia przez powódkę - najemcę postanowień umowy, w szczególności zalegania z płatnościami czynszu i opłat za dwa okresy (§ 11 ust. 1 i 2). Ustalona przez strona kwota czynszu najmu miała być płatna miesięcznie.

Na podstawie umowy o współpracy zawartej w dniu 2 lutego 2011 r. pozwana zleciła powódce obowiązek świadczenia usług gastronomicznych wraz z handlem napojami i alkoholem w użytkowanym przez pozwaną obiekcie przy ul. (...) w S. (§ 1 ust. 1). Usługi gastronomiczne miały być świadczone w pomieszczeniach kuchni z zapleczem magazynowo - socjalnym oraz w restauracji, znajdującej się na parterze budynku (§ 2 ust. 1). Powódka przyjęła przy tym pełną odpowiedzialność za stan techniczny i bezpieczeństwo przyjętych pomieszczeń (§ 2 ust. 3). Zobowiązała się również do współpracy z pozwaną w trakcie trwania umowy dla dobra interesów obu stron tj. dla poprawy efektywności działalności hotelowej i usług gastronomicznych oraz używania pomieszczeń zgodnie z ich przeznaczeniem oraz z zgodnie z przepisami technicznymi, sanitarnymi, ochrony środowiska, bhp i p.poż (§ 3 ust. 4 i 5). W umowie ustalono sposób rozliczeń za korzystanie z urządzeń i mediów oraz za podawane posiłki (śniadania) gościom hotelowym. Umowa została zawarta na czas nieokreślony z możliwością jej wypowiedzenia przez każdą ze stron w okresie 3 miesięcznym, liczonym od początku następnego miesiąca po miesiącu jego złożenia (§ 6 ust. 1 i 3). W przypadku rozwiązania umowy powódka miała przekazać pozwanej pomieszczenia oraz wyposażenie w terminie 14 dni od dnia wypowiedzenia w stanie niepogorszonym, wolnym od osób i rzeczy nie będących własnością pozwanej (§ 6 ust. 1).

Powyższe umowy zmieniane zostały późniejszymi aneksami w zakresie wysokości czynszu najmu oraz opłat za zużycie energii elektrycznej i wody. Powódkę zobowiązano do posprzątania wynajmowanego obiektu przed i po zakończeniu każdej organizowanej imprezy. Strony ponadto ustaliły, że będą wspólnie promować Restaurację (...). Powódka będzie przedkładała pozwanej w formie pisemnej plany organizowanych przez siebie imprez oraz wszelkich zmian tego planu celem akceptacji. Strony zobowiązały się także do wspólnej promocji Restauracji (...).

Do zobowiązań powódki w ramach umowy należała obsługa klientów hoteli pozwanej, przede wszystkim w zakresie przygotowywania dla nich śniadań. Istotne dla pozwanej było, aby móc oferować klientom hoteli usługę zakwaterowania wraz ze śniadaniem.

dowód: umowa najmu z 05.02. 2010 r. k. 150-152, aneks nr (...) do 4 k. 153-156

umowa o współpracy z dnia 02.02.2011 r. k. 159-161, aneks nr (...) k. 162, zeznania świadka A. Ł. k. 430-431

Działalność powódki koncentrowała się na organizacji imprez okolicznościowych takich jak wesela, komunie czy przyjęcia pracownicze.

dowód: zeznania świadka K. P. (1) k. 384,

przesłuchanie powódki S. P. (1) k. 438, 559-560

Początkowo usługi świadczone przez pozwaną, w szczególności w zakresie organizacji imprez okolicznościowych nie budziły żadnych zastrzeżeń ze strony wynajmującego.

dowód: zeznania świadka A. O. k. 382-383,

zeznania świadka K. P. (1) k. 384,

zeznania świadka A. B. (1) k. 417,

zeznania świadka R. K. k. 429-430,

zeznania świadka A. Ł. k. 430-431

przesłuchanie powódki S. P. (1) k. 438, 559-560

Na skutek zawarcia umów o organizację przyjęć czy też opierając się na składanych wcześniej rezerwacjach w okresie od marca do września 2012 r. powódka zaplanowała zorganizowanie w lokalu przy ul (...) w S. około 50 imprez, na które składały się przyjęcia weselne, poprawiny, przyjęcia komunijne, przyjęcie z okazji 50-letniego pożycia małżeńskiego oraz prezentacje. Na poczet organizacji poszczególnych imprez powódka pobierała od niektórych klientów wpłaty w postaci zaliczek lub zadatków.

dowód: umowa organizacji przyjęcia weselnego k. 35-36, umowa organizacji przyjęcia weselnego k. 38-40, umowa organizacji przyjęcia weselnego k. 41-43, dowód wpłaty k. 45, umowa organizacji przyjęcia komunijnego k. 46-47, dowód wpłaty k. 48, umowa organizacji przyjęcia komunijnego k. 49-50, dowód wpłaty k. 51, umowa organizacji przyjęcia weselnego k. 52-53, umowa organizacji przyjęcia weselnego k. 55-57, dowód wpłaty k. 58, umowa organizacji przyjęcia weselnego k. 59-60, umowa organizacji przyjęcia weselnego k. 61-63, dowód wpłaty k. 64, umowa organizacji przyjęcia weselnego k. 66-68, dowód wpłaty k. 69, umowa organizacji przyjęcia weselnego k. 71-73, dowód wpłaty k. 74, umowa organizacji przyjęcia weselnego k. 76-78, umowa organizacji przyjęcia weselnego k. 79-81, dowód wpłaty k. 82, aneksu do umowa k. 83, dowód opłaty k. 84, umowa organizacji przyjęcia weselnego k. 86-88, dowód wpłaty k. 89, dowód wpłaty k. 90, umowa organizacji przyjęcia weselnego k. 91, umowa organizacji przyjęcia weselnego k. 93-95, dowód wpłaty k. 96, umowa organizacji przyjęcia weselnego k. 97-99, dowód wpłaty k. 100, umowa organizacji przyjęcia weselnego k. 101-103, dowód wpłaty k. 104, umowa organizacji przyjęcia weselnego k. 105-107, umowa organizacji przyjęcia weselnego k. 109-111, dowód wpłaty k. 112, potwierdzenie transakcji k. 113, dowód wpłaty k. 114, dowód wpłaty k. 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, potwierdzenie transakcji k. 128, potwierdzenie transakcji k. 129, dowód wpłaty k. 130, rachunku k. 131, dowód wpłaty k. 132, dowód wpłaty k. 135, rachunku k. 136, dowód wpłaty k. 137, dowód wpłaty k. 138, dowód wpłaty k. 140, pisma z 31.01.2012 r. k. 141, dowód wpłaty k. 142

Od września 2011 r. do pozwanej zaczęły wpływać zastrzeżenia odnoszące się do działalności prowadzonej przez powódkę w zakresie wykonywania powyższych umów. Uwagi zgłaszane były przez gości hotelowych pozwanej. Wynikało z nich, że świadczone przez powódkę usługi były niskiej jakości. Śniadania były niesmaczne, nieświeże i mało zróżnicowane. Zdarzało się też, że powódka podawała na śniadanie spleśniałe bułki, bądź też że w ogóle nie podawała np. kawy. Restauracja przy ul. (...) była zbyt wcześnie zamykana. Zastrzeżenia co do jakości usług powódki kierowane były do pozwanej, zgłaszane były w recepcji hoteli, zapisywane w księgach skarg oraz w korespondencji elektronicznej.

Zła jakość usług gastronomicznych i organizacji wesel oraz innych imprez okolicznościowych opisywana była również przez niezadowolonych klientów na portalach internetowych. Niektórzy klienci pozwanej z uwagi na

niesatysfakcjonującą jakość posiłków rezygnowali z usług noclegu ze śniadaniem, inni klienci domagali się rekompensaty kosztów noclegu ze śniadaniem.

Skargi kierowane do pozwanej dotyczyły również braku utrzymywania bieżącego ładu i porządku na terenie restauracji oraz przyległej do niej okolicy, czy nieprzyjemnych zapachów wydobywających się z kuchni.

Pozwana informowała powódkę o zgłaszanych zastrzeżeniach. Zgłaszała też uwagi w zakresie czystości, z którymi powódka się nie zgadzała. Pozwana zwracała się również do powódki o podniesienie standardu świadczonych usług gastronomicznych. Na tym tle zarysował się pomiędzy stronami konflikt. Zaostrzenie konfliktu nastąpiło po zorganizowaniu przyjęcia weselnego na zlecenie M. R. (prezesa zarządu pozwanej).

dowód: korespondencja elektroniczna k. 276, pismo z dnia 28.03.2012 r. k. 277, wydruki skarg k. 278-279, wydruki i opinie z portalu internetowego k. 280-285, korespondencja elektroniczna k. 286, notatka k. 287, pismo z dnia 13.09.2011 r. k.288, notatka k. 289, pismo z 14.09.2011 r. k. 290, pismo z 30.12.2011 r. k. 291-292, notatki k. 293 - 294,

zeznania świadka A. O. k 382 - 383

zeznania świadka A. Ł. k. 430 - 431,

zeznania świadka M. R. k. 431-432

W piśmie z dnia 2 stycznia 2012 r. pozwana wskazując na fakt rozpoczęcia wraz z początkiem 2012 r. przez Hotel (...) współpracy z firmami przewozowymi i związaną z tym konieczność zweryfikowania dostępności pokoi i restauracji zwróciła się do powódki o udostępnienie aktualnej listy imprez odbywających się w restauracji przy ul. (...) wraz z dokładnymi terminami, ilością osób i danymi kontaktowymi do organizatorów.

dowód: pismo z dnia 02.01.2012 r. k. 167

W piśmie z dnia 25 stycznia 2012 r., powołując się na liczne skargi dotyczące prowadzonej przez powódkę działalności, na podstawie art. 688 k.c. pozwana wypowiedziała umowę najmu z dnia 5 lutego 2010 r. z zachowaniem trzymiesięcznego terminu wypowiedzenia. Dalej w piśmie tym pozwana zwróciła się o opuszczenie lokalu po zakończeniu okresu wypowiedzenia, który upływa w dniu 30 kwietnia 2012 r. i wydanie go w wyznaczonym terminie w stanie wolnym od osób i rzeczy. Korespondencja zawierająca pismo z dnia 25 stycznia 2012 r. skierowane do powódki została odebrana przez K. P. (1) (męża) w dniu 2 lutego 2012 r.

W odpowiedzi na powyższe powódka przyjmując, że strony wiąże umowa dzierżawy wskazała na nieprawidłowo ustalony termin wypowiedzenia, który w jej ocenie winien nastąpić z dniem 5 lutego kolejnego roku.

Po zgłaszanych uwagach pozwana zleciła kontrolę kuchni w restauracjach kierownikowi hotelu (...). W trakcie kontroli pracownica pozwanej zauważyła nieświeże wędliny i leżące na blatach produkty spożywcze, a także brak porządku.

Kontrole przeprowadzali również członkowie zarządu pozwanej. W trakcie kontroli w dniu 2 lutego 2012 r. sporządzona została dokumentacja fotograficzną na zapleczu restauracji prowadzonej przez powódkę. Na zdjęciach zobrazowany został nieład, zabrudzenia podłogi i mebli oraz przechowywanie środków spożywczych bezpośrednio na blatach kuchennych. Oprócz tego sfotografowano zakryte, zaklejone folią czujniki przeciwpożarowe w pomieszczeniach kuchennych przy ul. (...).

Po wypowiedzeniu umowy w hotelu przy ul. (...) pojawił się mąż powódki K. P. (1) z (jak się później okazało) atrapą broni palnej.

W późniejszym czasie w sąsiedztwie lokalu przy ul. (...) stwierdzono obecność szczura.

dowód: wypowiedzenie z dnia 25.01.2012 r. k. 163,295, potwierdzenie odbioru k. 296,

pismo z 1.02.2012 r. k. 297 , notatka k. 302,

zeznania świadka A. O. - k 382-383,

zeznania świadka M. R. - k. 431-432,

dokumenty z akt sprawy XI GC 347/12 w postaci: protokołu z przesłuchania A. J., S. P. (2), K. P. (3) z 23.08.2012 r., protokołu z przesłuchania świadka M. P. z 30.08.2012 r., protokołu z przesłuchania świadków R. N., J. B., M. S., B. K., A. B. (2), G. W., A. K. z 22.10.2012 r., protokołu przesłuchania świadków A. Ł. oraz S. P. (1) z 10.01.2013 r., dokumentacji fotograficznej załączonej do odpowiedzi na pozew

W pismach z dnia 13 lutego 2012 r. pozwana rozwiązała z powódką umowę o współpracy oraz umowę najmu ze skutkiem natychmiastowym. Jako przyczynę wypowiedzenia powyższych umów wskazano naruszenie przez powódkę podstawowych postanowień umów, w szczególności zaś wymieniano nieporządek i brud w restauracji i na zapleczu, naruszenie elementarnych zasad sanitarnych, bardzo niską jakość przygotowywanych dla klientów hotelu śniadań, niegrzeczne traktowanie klientów hotelu, niską jakość organizowanych imprez okolicznościowych.

Pismo zawierające wypowiedzenie umowy dotyczącej lokalu przy ul. (...) wręczył powódce, działający w imieniu pozwanej A. Ł. w obecności Policji.

Pismo zawierające wypowiedzenie umowy dotyczącej lokalu przy ul. (...) pełnomocnikowi powódki K. P. (1) wręczył M. R. działający w imieniu pozwanej również w obecności Policji. Z uwagi na zaklejenie przez powódkę czujek przeciwpożarowych w celu zapewnienie bezpieczeństwa w lokalu zmienione zostały zamki.

Jednocześnie z uwagi na zadłużenie powódki w spełnieniu świadczeń wynikających z umowy o współpracę i umowy najmu, pozwana skorzystała z ustawowego prawa zastawu na wszystkich ruchomościach wniesionych do przedmiotu najmu do czasu uregulowania zaległości z tytułu czynszu podnajmu i opłat eksploatacyjnych.

Spod zastawu zwolnione zostały rzeczy ruchome w postaci produktów żywnościowych oraz inne ruchomości wymienione w piśmie z dnia 21 marca 2012 r.

Pisma z dnia 13 lutego 2012 r. został również przesłane za pośrednictwem poczty.

dowód: rozwiązanie umowy o współpracy i umowy najmu z 13.02.2012 r. k.164-165,271-275, potwierdzenie odbioru k. 276, pismo z dnia 14.02.2012 r. k. 166,

pismo z dnia 02.03.2012 r. k. 298,

zeznania świadka A. Ł. k. 430-431,

zeznania świadka M. R. k. 431-432

W związku z wypowiedzeniem wazących strony umów w trybie natychmiastowym i niemożnością przeprowadzenia zaplanowanych imprez pozwana informowała o zaistniałej sytuacji potencjalnych klientów powódki. Pozwana zapewniała jednocześnie klientów, że pomimo zmiany najemcy dołoży wszelkich starań aby impreza odbyła się w zaplanowanym wcześniej terminie, na poczet których zostały uiszczone zaliczki. Z uwagi na informacje o braku możliwości wykonania przez powódkę usług polegającej na zorganizowaniu przyjęć okolicznościowych część klientów zrezygnowała z ich organizacji w ogóle domagając się zwrotu wpłaconych zaliczek w określonych wysokościach. Część zaliczek została przez powódkę zwrócona. W zakresie pobranych a niespłaconych należności, przeciwko powódce toczyły się postępowania sądowe zakończone orzeczeniami uwzględniającymi dochodzone należności.

dowód: nakaz zapłaty z dnia 15.11.2012 r. k. 37, nakaz zapłaty z dnia 6.09.2012 r. k. 44, nakaz zapłaty z dnia 11.05.2012 r. k. 54, potwierdzenie przelewu z dnia 31.05.2013 r. i 24.04.2013r. k. 65, potwierdzenie przelewu z dnia 8.02.2012 r.

k.70, potwierdzenie przelewu z dnia 6.02.2012 r. k.75, nakaz zapłaty z dnia 29.10.2012 r. k. 85, wyrok z dnia 12.10.2012 r. k. 92,

nakaz zapłaty z dnia 7.11.2012 r. k.108, wezwanie do zwrócenia przedpłaty k. 133, nakaz zapłaty z dnia 25.03.2013 r. k. 134, wyrok z dnia 13.02.2013 r. k. 139, pismo z 31.01.2012 r. k. 141, dowód wpłaty k. 142, pismo z 1.02.2012 r. k. 143, pismo z 11.02.2012 r. k. 144, pismo z 26.03.2012 r. k. 145, pismo z 24.02.2012 r. k. 146, pismo z 27.03.2012 r. k. 147, pismo z 24.04.2012 r. k. 148, wezwanie do zapłaty k. 149, pisma pozwanej z 02.04.2012 r., 24.02.2012 r. i 10.02.2012 r. k. 168 - 171, pismo z dnia 01.02.2012 r. k. 174

W okresie od lutego do maja 2012 r. na forum internetowym (...) pojawiły się negatywne wpisy o dotychczasowej działalności powódki związanej z organizacją imprez okolicznościowych w Restauracji (...). Wpisy umieszczane były między innymi przez użytkowników o loginach sajgonek, ewelinka89, pralinka, ruda wiewiórka i elmuszka.

Użytkownicy forum internetowego (...) Hotele spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” oraz „(...) korzystali z tego samego numeru (...) Fakt, że obydwójce użytkownicy opublikowali swoje posty na forach internetowych z tego samego numeru IP nie oznacza, że publikującym jest ta sama osoba lub publikacji dokonano z tego samego komputera. Dostawcy łącza internetowego bardzo często pod jednym numerem IP posiadają całą grupę abonentów, którzy posiadają swoje numery wewnętrzne, z Internetem łączą się natomiast za pomocą jednego, tego samego numeru IP, pod którym widoczni są w Internecie wszyscy użytkownicy. W związku z powyższym nie można jednoznacznie określić czy negatywne wpisy na forach internetowych (...) oraz (...) dokonywane były z numerów IP pozwanej.

dowód: wydruki ze stron internetowych k. 204-222, pisemna opinia biegłego sądowego M. M. - k. 493-496, ustana uzupełniająca opinia biegłego sądowego M. M. - k. 533-534

W piśmie z dnia 13 czerwca 2012 r. pozwana złożyła oświadczenie o dokonaniu potrącenia wzajemnych zobowiązań i należności z tytułu wystawionych faktur wzywając powódkę do uregulowania pozostałej do zapłaty kwoty w wysokości 33.810,26 zł. Jednocześnie w piśmie przypomniano, że do odbioru pozostały rzeczy powódki zwolnione spod zastawu oraz pozostawione przez nią dokumenty. Dodatkowo zaznaczono, że ich nieodebranie w wyznaczonym w piśmie terminie spowoduje obciążenie powódki kosztami za ich przechowywanie.

W piśmie z dnia 20 lipca 2012 r. pozwana ponownie wezwała powódkę do odbioru pozostałych w lokalach należących do niej rzeczy ruchomych zwolnionych spod zastawu.

dowód: pismo z 13.06.2012 r. k. 299-300, pismo z 20.07.2012 r. k. 301

Kwestia rozwiązania umów o współpracy i najmu oraz zasadności ich wypowiedzenia była przedmiotem oceny w innych postępowaniach sądowych. Powódka złożyła też zawiadomienie w prokuraturze o popełnieniu przestępstwa, uważając, że wykonanie prawa zastawu stanowiło kradzież. Postępowanie w tej sprawie zostało prawomocnie umorzone.

Powódka sprzeciwiając się rozwiązaniu umów dotyczących lokali restauracji w hotelach pozwanej przy ul. (...) w S. złożyła pozew przeciwko pozwanej spółce (...) o ustalenie istnienia pomiędzy stronami stosunku dzierżawy oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu podała, iż łączące strony umowy są umowami dzierżawy i zostały rozwiązane przez pozwaną w trybie natychmiastowym bezprawnie.

Spraw została zarejestrowana pod sygn. akt XI GC 347/12.

Wyrokiem z dnia 24 stycznia 2013 r. Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie oddalił powództwo oraz zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 2.417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazując jako podstaw prawną rozstrzygnięcia art. 189 k.p.c. i zarysowanie się dwóch problemów prawnych, a mianowicie dotyczącego żądania powódki w zakresie kwalifikacji umów łączących strony jako umów dzierżawy, a nie najmu, oraz dotyczącego interesu prawnego powódki w ustaleniu istnienia stosunku prawnego dzierżawy restauracji. W kontekście drugiego zagadnienia Sąd Rejonowy przyjął, że brak jest po stronie powódki interesu prawnego. W zakresie

kwalifikacji łączących strony umów Sąd wyraźnie przyjął przy tym, że pozwana miała uzasadnione podstawy do tego aby rozwiązać obydwie umowy w trybie natychmiastowym.

Wyrokiem z dnia 11 lipca 2013 r., sygn. akt VIII Ga 125/13 Sąd Okręgowy w Szczecinie oddalił apelację powódki od powyższego wyroku obciążając ją kosztami procesu w postępowaniu apelacyjnym. W uzasadnieniu Sąd w całości zaakceptował wywody zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku za własne przyjmując również poczynione tam ustalenia faktyczne. Oceniając jako prawidłową konstatację Sądu I instancji co do braku interesu prawnego powódki w przedmiotowej sprawie, uznał też kwalifikację umów w szczególności umowy z dnia 5 lutego 2010 r. jako umowy najmu. Ponadto Sąd Okręgowy zgodził się z Sądem Rejonowym, że pozwana miała podstawy faktyczne i prawne, aby dokonać wypowiedzenia obu umów ze skutkiem natychmiastowym. Taki wniosek zdaniem Sądu wypływa z oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego między innymi w postaci zdjęć fotograficznych i zeznań świadków, w tym pracowników powódki, którzy potwierdzili niedostateczne utrzymanie porządku w kuchni, uwagi klientów do serwowanych posiłków i napojów, przedwczesne zamykanie restauracji przy ul. (...) czy zaślepianie (zasłanianie) czujek przeciwpożarowych.

dowód: zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa k. 177-178, wyrok Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 24 stycznia 2013 r. wraz z uzasadnieniem k. 257-262, wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 11 lipca 2013 r. z uzasadnieniem k.263-270,

dokumenty z akt sprawy XI GC 347/12 w postaci: protokołu z przesłuchania A. J., S. P. (2), K. P. (3) z 23.08.2012 r., protokołu z przesłuchania świadka M. P. z 30.08.2012 r., protokołu z przesłuchania świadków R. N., J. B., M. S., B. K., A. B. (2), G. W., A. K. z 22.10.2012 r., protokołu przesłuchania świadków A. Ł. oraz S. P. (1) z 10.01.2013 r., dokumentacji fotograficznej załączonej do odpowiedzi na pozew

W marcu 2012 r. specjalista medycyny rodzinnej zaświadczył, że powódka leczona jest z powodu nadciśnienia tętniczego, kamicy nerkowej zaburzeń snu i nerwicy depresyjnej. Specjalista medycyny rodzinnej stwierdził również, że nasilenie objawów nastąpiło w marcu 2012 r. i w tym okresie zaobserwowano nasilenie bezsenności i objawów depresyjnych oraz rozchwiania nadciśnienia tętniczego trudnego do unormowania farmakologicznego. Powódka zachorowała również na padaczkę.

O października 2012 r. powódka przebywała w Zakładzie Opieki Zdrowotnej w Z. w Centrum Psychiatrycznym z powodu zaburzeń adaptacyjnych depresyjnych z somatyzacją.

Z końcem 2012 r. powódka zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej. Jej sytuacja materialna uległa pogorszeniu. Została uznana za osobę bezrobotną bez prawa do zasiłku.

dowód: dowód: zaświadczenia lekarskie k. 172-173a, pismo k. 175, historia spłaty kredytu k. 179, zeznanie podatkowe k. 180-183, potwierdzenie przyjęcia deklaracji k. 184, zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu k. 185-188, potwierdzenie przyjęcia zeznania - k. 189, wymiar opłaty k. 190, rachunki k. 191-200, wyrok k. 201, decyzje k. 202 - 203,

przesłuchanie powódki S. P. (1) k. 438, 559-560

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

Stan faktyczny niniejszej sprawy został ustalony w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci dokumentów zaferowanych przez strony, które Sąd uznał za wiarygodne, jako że żadna ze stron nie kwestionowała ich treści, także Sąd nie powziął żadnych wątpliwości co do ich rzetelności i prawdziwości. Sąd przeprowadził również postępowanie dowodowe z zeznań zawnioskowanych świadków, zeznań strony, jak również dowód z opinii biegłego z zakresu informatyki, oddalił wnioski dowodowe o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych z zakresu psychiatrii,

psychologii, a także z ekonomii z uwagi na dostateczne wyjaśnienie okoliczności niezbędnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

W niniejszym postępowaniu powódka domagała się zapłaty od pozwanej spółki (...) w likwidacji w S. kwoty 1.537.574,65 zł, a na wskazaną kwotę składały się roszczenie tytułem odszkodowania za poniesioną szkodę majątkową w wysokości 437.574,65 zł, roszczenie z tytułu zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w wysokości 300.000 zł oraz roszczenie z tytułu zadośćuczynienia przewidzianego w art. 24 § 1 k.c. w wysokości 800.000 zł.

W ocenie Sądu wyartykułowane w pozwie roszczenia w całości okazały się nieuzasadnione.

W realiach rozpoznawanej sprawy roszczenie odszkodowawcze, rozumiane jest jako utracony przez powódkę zarobek (korzyści) jaki uzyskiwałaby ona w związku z organizacją imprez, gdyby pozwana nie rozwiązała wiążących strony umów oraz koszty obciążające powódkę powstałe w związku z roszczeniami dochodzonymi przez potencjalnych klientów na rzecz których imprezy miały być zorganizowane. Roszczenia w tym względzie powódka wiązała więc przede wszystkim z umową najmu lokalu z dnia 5 lutego 2010 r. To na jej bowiem podstawie powódka użytkowała lokal przy ul. (...) w S., w którym miała zamiar zorganizować imprezy okolicznościowe i na poczet których pobrała już określone należności.

W zakresie umowy z dnia 5 lutego 2010 r., mającej ważkie znaczenie dla niniejszego rozstrzygnięcia, powódka kwestionowała zarówno dokonane przez pozwaną wypowiedzenie z zachowaniem trzymiesięcznego okresu, jak i wypowiedzenie dokonane w trybie natychmiastowym. W świetle przedstawionych w tym względzie zarzutów istotnym jest, że przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe, wykazało, iż dłuższy czas, przed podjęciem przez pozwaną decyzji o wypowiedzeniu umowy, strony pozostawały w konflikcie. W dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy znajdują się pisma w postaci korespondencji jak i notatki, w których pozwana jeszcze przed wypowiedzeniem umów, wzywała powódkę do poprawy jakości posiłków, zachowania czystości zarówno wokół jak i w pomieszczeniach użytkowanych w samych w hotelach. Powyższe okoliczności potwierdziły również zeznania przesłuchanych w sprawie świadków, ówczesnych przedstawicieli pozwanej A. Ł. i M. R.. Także pracownicy powódki (S. P. (2), A. J., K. P. (3)) w postępowaniu toczącym się pod sygn. akt XI GC 347/12 potwierdzali zastrzeżenia pozwanej co do niedostatecznego utrzymywania porządku w kuchni, uwag klientów do serwowanych posiłków i napojów, czy przedwczesne zamykanie restauracji przy ul. przestrzonnej. Osoby te nie składały zeznań w niniejszej sprawie niemniej złożone przez nie oświadczenia odnotowane w protokołach rozpraw jednoznacznie wskazują na posiadaną przez nich wiedzę w tym zakresie.

Powódka naprowadzała dowody, które zmierzały do wykazania, że działalność gospodarcza, była przez nią prowadzona z należytą starannością, posiłki były smaczne i w sposób higieniczny przyrządzane. W niniejszym postępowaniu był dwie grupy dowodów, dowody wskazujące na to, że działalność przez powódkę była prawidłowo prowadzona i grupa dowodów wskazujących, że jednak były różne niedociągnięcia. W tym miejscu zdaniem Sądu wskazać przede wszystkim należy na obiektywny dowód zaznania świadka A. O., która była z resztą zawnioskowana przez samą stronę powodową. Świadek ten wskazał, że nie zawsze posiłki, w szczególności śniadania dla gości hotelowych przygotowane były w sposób należyty. Zeznań pozostałych powołanych przez powódkę świadków w świetle całokształtu materiału dowodowego nie można było uznać za dostateczny dowód forsowanych przez nią twierdzeń. Świadek A. B. (1) zeznał wprawdzie, że w trakcie jego wizyt w kuchni było czysto, a spożywane przez niego posiłki były smaczne, z pola widzenia nie może jednak umknąć, że świadek ten odwiedził powódkę jedynie około pięć razy i to w okresie przed około trzech laty. Jego spostrzeżenie w trakcie sporadycznych wizyt, do których zresztą powódka mogła się przygotować skoro świadek pojawiał się w związku z koniecznością naprawy sprzętu, nie mogą być wiążące w zakresie oceny sytuacji później powstałej. Świadek R. K. z kolei pracował u powódki dorywczo i to także w okresie przed około trzech laty, okazjonalne pojawianie się u powódki także tego świadka i to w okresie poprzedzającym zaostrzenie konfliktu nie może potwierdzać późniejszej oceny jej działalności. Nie było zresztą w sprawie sporne, że początkowo usługi świadczone przez powódkę nie budziły żadnych zastrzeżeń, zwłaszcza przy organizacji imprez okolicznościowych. Świadek K. P. (1) żywo zainteresowany oceną działalności powódki, jako jej pełnomocnik, zeznając, że działalność ta prowadzona była bardzo dobrze i z należytą starannością jednocześnie nie zaprzeczył, że faktycznie czujniki przeciwpożarowe umieszczone w kuchni zostały zaklejone oraz, że faktycznie po

pierwotnym wypowiedzeniu umowy z dnia 5 lutego 2010 r. pojawił się w hotelu pozwanej z atrapą bronii. Poza dowodami osobowymi także wpisy samych gości hotelowych wskazywały na to, że działalność powódki nie zawsze prowadzona była z należytą starannością.

Niezależnie od powyższego wskazać jednocześnie należy, że i tak strona pozwana na podstawie obowiązujących przepisów kodeksu cywilnego była uprawniona do wypowiedzenia umowy najmu z dnia 5 lutego 2010 r. Zgodnie z regulacją zawartą w art. 688 k.c. jeżeli czas trwania najmu lokalu nie jest oznaczony, a czynsz jest płatny miesięcznie, najem może wypowiedzieć najpóźniej na trzy miesiące naprzód na koniec miesiąca kalendarzowego. Z takiego właśnie uprawnienia do wypowiedzenia umowy z zachowaniem terminu wypowiedzenia, skorzystała pozwana, kierując do powódki pismo z dnia 25 stycznia 2012 r. Wypowiedzenie to w ogóle nie zostało przez powódkę uznane, co powódka podtrzymywała jeszcze w swoich zeznaniach. Ewentualne żądanie odszkodowania ponad wskazany w piśmie czas wypowiedzenia (przewidziany również w ustawie) i tak byłoby nieuzasadnione.

Sąd orzekający w niniejszej uznał jednak, że doszło do prawidłowego wypowiedzenia umowy najmu przez stronę pozwaną w trybie natychmiastowym. Obowiązujące przepisy co do zasady przewidują prawo wypowiedzenia umowy najmu przez wynajmującego bez zachowania terminów wypowiedzenia w określonych w ustawie przypadkach. W umowie z dnia 5 lutego 2010 r. strony również taką możliwość dla pozwanej jako wynajmującego przewidziały na wypadek naruszenia postanowień umownych (§ 11 ust. 1 i 2). Nie uszczegółowiono jednak jaki charakter owym naruszeniom należy przypisać i czy muszą one pojawić się wielokrotnie pozostawiając stronie ocenę skali naruszeń, a tym samym możliwość skorzystania z umownego uprawnienia do natychmiastowego wypowiedzenia stosunku najmu. Zgodnie z umową powódka zobowiązana była między innymi do przestrzegania obowiązujących przepisów ppoż., Sanepid, bhp i innych oraz utrzymywania przedmiotu najmu w należytym stanie technicznym i sanitarnym pod rygorem ponoszenia odpowiedzialności w tej sprawie (§ 4 ust. 3). Wobec naruszenia chociażby tych regulacji w ocenie Sądu przyjąć należało, że zaszyły przesłanki wypowiedzenia. Ciężkie naruszenie przepisów przeciwpożarowych i bhp stanowiło niewątpliwie zaślepienie czujników ppoż. w pomieszczeniach kuchennych. O dokonaniu tego naruszenia świadczyły zeznania nie tylko świadków powołanych w niniejszej sprawie, ale również - o czym była mowa powyżej - zeznających w innym procesie, którego akta zostały zresztą dołączone do przedmiotowej sprawy, a w którym uznano, że takie działania powódki, były dużym naruszeniem umowy, zagrażały bezpieczeństwu pożarowemu całego hotelu i uzasadniały natychmiastowe wypowiedzenie umowy. Zaślepienie czujników i tym samym wyłączenie ich przydatności z punktu widzenia ochrony przeciwpożarowej potwierdziły też fotografie wykonanie przez pozwaną w dniu 2 lutego 2012 r. Obrazy ujawnione na fotografiach poddają też w wątpliwość przestrzeganie standardów czystości i jakość przygotowywanych posiłków co z kolei z pewnością miało wpływ nie tylko na wizerunek samej restauracji prowadzonej przez powódkę, ale przede wszystkim na obiekt hotelowy pozwanej, w którym powódka prowadziła gastronomię, gdyż klienci hotelu, zamawiając nocleg ze śniadaniem, utożsamiali restaurację z hotelem i negatywną opinię wystawiali podmiotowi, u którego zamawiali usługę hotelową z wyżywieniem, a więc pozwanej spółce, co groziło jej utratą klientów. Zgodnie z umową powódka była zaś zobowiązana do współpracy z pozwaną w zakresie wspólnej promocji Hotelu i Restauracji (...). Za naruszenie zasad współpracy w zakresie promocji obiektu można też uznać działanie pełnomocnika pozwanej K. P. (1), który pojawił się w hotelu pozwanej z atrapą bronii. Zwrócić w tym względzie należy również uwagę na narastający konflikt stron. Przedstawiciele pozwanej wskazywali, że początkowo chcieli, żeby jeszcze przez trzy miesiące umowa najmu trwała, eskalacja konfliktu po dokonaniu pierwotnego wypowiedziana z zachowaniem tego terminu była natomiast tak duża, do tego ujawniły się działania związane z zakryciem czujek pożarowych, co spowodowało, że członkowie zarządu pozwanej podjęli decyzję o tym natychmiastowym wypowiedzeniu.

Odnosząc się do zarzutów powódki jakoby została ona pozbawiona swojego mienia poprzez wypowiedzenie umowy, które miało charakter bezprawny, w ocenie Sądu wypowiedzenia w trybie natychmiastowym zostało wręczone powódce prawidłowo. Policja, która uczestniczyła przy wręczeniu wypowiedzenia, na wezwanie powódki, nie stwierdziła na miejscu żadnych działań pozwanej mogących wskazywać na naruszenie przepisów prawa, niewłaściwe czy agresywne zachowanie. Zarówno wypowiedzenie umowy jak i przejęcie lokalu nie było zatem bezprawne, czy przeprowadzone w niewłaściwy sposób. Po tym czasie powódka była wzywana do obioru środków spożywczych z

restauracji, sprzętu i dokumentów. O powyższym świadczą pisma kierowane w tym zakresie do powódki. Zeznania samej powódki, że wezwania dotyczyły niewielkiej ilości sprzętu nie znalazły zaś potwierdzenia w powołanych powyżej pismach. Brak jest również dowodów, które wskazywałyby, że powódka czyniła starania aby sprzęt wydobyć od pozwanej, mimo, że wytaczała wiele powództw, nie wystąpiła z powództwem o wydanie. Nic nie wskazuje przy tym na to ażeby ze strony pozwanej czynione były jakiegokolwiek utrudnienia w wydaniu sprzętu. W świetle przedstawionych powyżej okoliczności Sąd przyjął więc, iż nie można uznać, że działanie pozwanej związane z natychmiastowy wypowiedzeniu umowy najmu z dnia 5 lutego 2010 r. było bezprawne, dlatego też nie ma związku przyczynowego, pomiędzy wypowiedzeniem umowy, a istnieniem po stronie powódki szkody w postaci materialnej jak również uszczerbku na zdrowiu.

Wobec przyjęcia przez Sąd, że pozwana w sposób prawidłowy doprowadziła do rozwiązania umów z powódką, Sąd nie rozstrzygał w przedmiocie żądania powódki zasądzenia utraconych korzyści z tytułu zaprzestania wykonywania przedmiotowej umowy oraz kosztów dodatkowy z tym związanych. W istocie kwestia ustalenia istnienia ważnego zobowiązania umownego stanowiła kwestię prejudycjalną dla żądania zapłaty i w takim zakresie Sąd badał, czy między stronami istniał ważny stosunek zobowiązaniowy - czyli czy strony po dniu wypowiedzenia, wiązała umowa z dnia 5 lutego 2010 r. dotycząca lokalu przy ul. (...), w którym powódka miała zamiar zorganizować imprezy okolicznościowe, z którymi wiązała osiągnięcie określonych korzyści.

Podstawą roszczeń odszkodowawczych powódki związanych z niewykonaniem wymienionej wyżej umowy był przepis art. 487 § 1 k.c., w zw. z art. 471 do art. 486 k.c. Ciężar dowodu istnienia wyżej wymienionych przesłanek, faktu aktualizującego odpowiedzialność z art. 471 k.c., istnienia związku przyczynowego oraz powstania szkody, także w postaci utraconych korzyści, w świetle art. 6 k.c. spoczywał na powódce, która z tychże faktów wywodziła skutki prawne. Powódka musiała zatem najpierw udowodnić istnienie ważnego zobowiązania o określonej treści, w stosunku do którego czyni pozwanej zarzuty jego naruszenia.

Wskazując, że wypowiedzenie w trybie natychmiastowym dokonane przez pozwaną było nieuzasadnione i bezprawne powódka swoje roszczenia wiązała ze zdarzeniami, które miały miejsce w restauracji (...) i spowodowały u niej nie tylko trwałą szkodę majątkową, ale również szkodę na zdrowiu.

Zgodnie z art. 23 § 1 k.c. dobra osobiste człowieka, w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach.

Na środki ochrony dóbr osobistych wskazuje w pierwszej kolejności art. 24 § 1 k.c. Z treści tego przepisu wynika, że ten czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny.

W myśl zaś art. 448 § 1 k.c. w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu, czyje dobro osobiste zostało naruszone, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia.

Na gruncie art. 24 k.c. przyjmuje się domniemanie bezprawności, co z kolei oznacza, iż na pozwanym spoczywa obowiązek wykazania, że jego działania lub zaniechania naruszające dobro osobiste były zgodne z prawem. Odwołując się poglądów orzecznictwa wskazać należy, iż za bezprawne uważa się każde działanie naruszające dobro osobiste, jeżeli nie zachodzi żadna ze szczególnych okoliczności usprawiedliwiających je oraz, że do okoliczności wyłączających bezprawność naruszenia dóbr osobistych z reguły zalicza się działanie w ramach porządku prawnego, to jest działanie dozwolone przez obowiązujące prawa, wykonywanie prawa podmiotowego, zgodę pokrzywdzonego,

działanie w obronie uzasadnionego interesu. Domagając się zasądzenia zadośćuczynienia w wysokości 300.000 zł powódka wskazywała na swój stan zdrowia w szczególności zaś okoliczność popadnięcia w depresję w związku z wypowiedzeniem przez pozwaną wiążących strony umów. Przyjmując, że niewątpliwie dobrem osobiste człowieka, jest jego zdrowie zadośćuczynienie co do zasady mogłoby znaleźć podstawę prawną w art. 24 k.c. W okolicznościach mniejszej sprawy co zostało powyżej ustalone działanie pozwanej z którym powódka wiąże naruszenie zdrowia nie było jednak bezprawne. Pozwanej przysługiwało uregulowane umową prawo do rozwiązania umowy w trybie natychmiastowym, ponadto możliwość taka przewidują również przepisy obowiązującego porządku prawnego (art. 688 k.c.).

Wskazując na działania pozwanej związane z wypowiedzeniem umów powódka dowodziła również, że krzywda niemajątkowa w postaci wszelkiego rodzaju cierpień fizycznych czy psychicznych będąca faktem naruszenia dóbr osobistych stanowi postawę żądania zadośćuczynienia z art. 415 k.c. Powołana przez powódkę regulacja znajduje zastosowanie do szkody na osobie, której poszkodowany żąda naprawienia na podstawie reguł odpowiedzialności deliktowej. Powyższe unormowanie oznacza, że poza przypadkiem zbiegu odpowiedzialności deliktowej i kontraktowej (art. 443 k.c.), pokrzywdzony nie może domagać się zadośćuczynienia za krzywdę, jeżeli szkoda na osobie jest skutkiem niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania (art. 471 i n. k.c.) (por. wyrok SN z 17.12.2004 r., II CK 300/04, OSP 2006, z. 2, poz. 20). Działania pozwanej nie wypełniają znamiona czynu niedozwolonego. Powołany przez powódkę przepis nie może więc uzasadniać żądania zadośćuczynienia za doznane krzywdy, uszczerbek na zdrowiu, popadnięcie w długi czy zakończenie prowadzonej działalności gospodarczej.

Odnosząc się do ostatniego ze zgłoszonych w pozwie żądań zaznaczyć należy, że w zakresie roszczenia o zadośćuczynienie co do kwoty 800.000 zł powódka wskazywał na podejmowane przez pozwaną działania, przede wszystkim na przestrzeni Internetu. Zdaniem powódki negatywne wpisy na branżowych portalach internetowych szkalowały dobre imię powódki i jej pełnomocnika K. P. (1) oraz wypracowaną przez lata renomę powódki jako rzetelnego restauratora.

Naruszenie dobra osobistego o którym mowa w powołanym powyżej art. 24 k.c., na podstawie którego powódka domagała się omawianego w tym miejscu zadośćuczynienia może niewątpliwie przybrać również postać naruszenia dobrego imienia, czyli pozytywnego postrzegania człowieka przez inne osoby, inaczej mówiąc opinii w środowisku zawodowym, społecznym, lokalnym i może wyrażać się przekazywaniem innym osobom informacji podważających pozytywny wymiar takiego odbioru. Jak zaznaczono powyżej w sprawach o ochronę dóbr osobistych w pierwszej kolejności należy jednak ustalić, czy doszło do naruszenia dobra osobistego. Ciężar wykazania tej okoliczności obciąża zaś powoda, przy czym istotne jest, że przy ocenie, czy doszło do naruszenia dobra prawem chronionego decydujące znaczenie ma nie subiektywne odczucie osoby żądającej ochrony prawnej lecz przeciętne opinie ludzi rozsądnie i uczciwie myślących w środowisku, do którego należy osoba żądająca ochrony prawnej.

W oparciu o ustalony stan faktyczny przyjąć wprawdzie można byłoby, iż na podstawie wpisów użytkowników portali internetowych negatywnie oceniających dzielność powódki doszło do naruszenia jej dóbr osobistych w postaci dobrego imienia oraz dobrej opinii o niej jako restauratorze, w żaden sposób w trakcie postępowania nie wykazano jednak, że stało się tak na skutek działań pozwanej. Twierdzenia powódki jakoby to pozwana rozpowszechniała niekorzystne i nieprawdziwe informacje na temat prowadzonej przez powódkę działalności nie znalazły potwierdzenia w materiale dowodowym. Przeprowadzona w tym celu pisemna opinia biegłego sadowego M. M. uzupełniona następnie ustnymi wyjaśnieniami nie wykazała, że to od pozwanej pochodziły określone wpisy dotyczące powódki. Abstrahując, zatem od ostatecznej oceny treści tychże wpisów przyjąć niewątpliwie należy, że w okolicznościach niniejszej sprawy nie wykazano, że pozwana - spółka (...) w jakikolwiek sposób naruszyła dobre imię strony powodowej. Nie wykazano ażeby tak wpisy umieszczane na portalach internetowych, czy też ewentualnie umieszczone w książkach hotelowych pochodziły od pozwanej. Jak słusznie zauważyła zresztą pozwana w odpowiedzi na pozew, zaprzeczając jakoby kiedykolwiek oczerniała powódkę takie działanie pozwanej byłoby zupełnie nieracjonalne z uwagi na związane „działalności pozwanej i powódki”. Powódka swoją działalność gospodarczą prowadziła pod szyldem pozwanej, trudno zatem uznać, że to pozwana dokonywała niekorzystnych wpisów, szkalujących niejako tym samym swoją własną działalność gospodarczą. Większość klientów pozwanej nie różnicowała podmiotu prowadzącego hotele od

podmiotu prowadzącego restaurację. Niepomyślne opinie wyrażane pod adresem Restauracji (...) niezależnie do zmian powstałych po w wypowiedzeniu umowy mogłyby odbić się niekorzystnie na ocenie usług hotelowych.

Mając na uwadze przedstawioną powyżej argumentację Sąd oddalił powództwo w całości.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 102 k.p.c., odstępując całkowicie od obciążania nimi powódki. Powołany sądowi orzekającemu swobodę oceny, czy fakty związane z przebiegiem procesu, jak i dotyczące sytuacji życiowej strony, stanowią podstawę do nieobciążania jej kosztami procesu. Do grupy „wypadków szczególnie uzasadnionych” należą zarówno okoliczności związane z samym przebiegiem procesu, jak i leżące na zewnątrz. Do pierwszych zaliczane są sytuacje wynikające z charakteru żądania poddanego rozstrzygnięciu, jego znaczenia dla strony, subiektywne przekonanie strony o zasadności roszczeń, przedawnienie, prekluzja. Drugie natomiast wyznacza sytuacja majątkowa i życiowa strony, z tym zastrzeżeniem, że niewystarczające jest powoływanie się jedynie na trudną sytuację majątkową, nawet jeśli była podstawą zwolnienia od kosztów sądowych i ustanowienia pełnomocnika z urzędu. (por. wyrok SA w Łodzi z 27.11.2013 r., I ACa 725/13, Lex nr 1409197).

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy potwierdza, że sytuacja życiowa powódki jest trudna z uwagi na sytuację majątkową i zdrowotną. Powódka jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku, nadto u powódki zdiagnozowano wiele jednostek chorobowych wymagających leczenia. W tych okolicznościach, w ocenie Sądu, obciążenie powódki dodatkowo obowiązkiem zwrotu na rzecz pozwanej kosztów procesu nie było uzasadnione, co skutkowało rozstrzygnięciem jak w sentencji wyroku.

Sygn. akt VIII GC 578/13

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)